

95

© వెంకటేశ్వరరావు
తెలుగు

స్వాతంత్ర్యమెవరికొరకు?

(కృష్ణాపత్రికనుండి) *243*

జవహర్లాల్—

ప్రకాశకుడు :
యివటూరి శరభరాజు

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము
తేలస్త్రాలు.

రైతు ముద్రాలయమున
ముద్రింపబడియె,
రాజమండ్రి
1936.

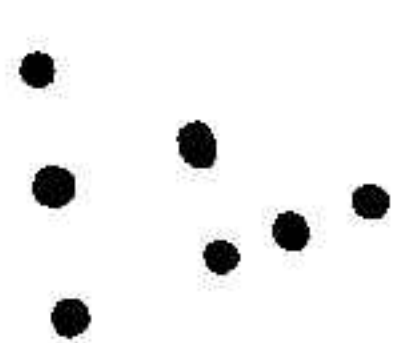
మ న వి మా ట లు .

సోదరీసోదరులారా !

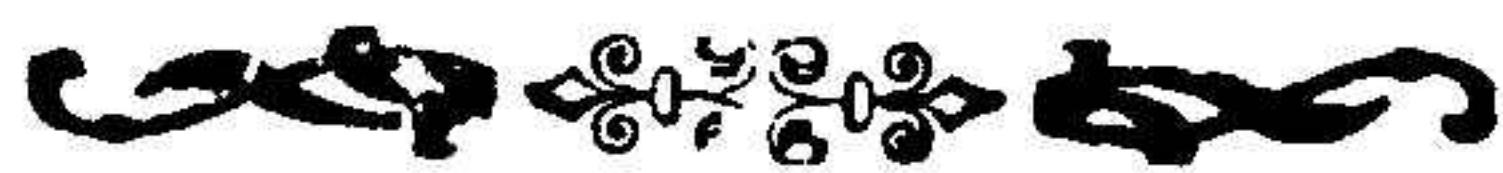
మనవి. ఈ చిన్నిపొత్తము 1933 వ సం॥ శ్రీ పండిత జవహర్ లాల్ గారు జైలునుండి ఈవలకు రాగానే వ్రాసిన ఇంగ్లీషువ్యాసములకు ఆంధ్రానువాదము. కృష్ణాపత్రికనుండి వీటిని సేకరించి పుస్తకరూపమున నాంధ్రులకందీయ నుద్దేశ్యముతో దీనినచ్చొత్తించితిని. నాటికిని (ఈవ్యాసము వ్రాసిన నాటికిని) నేటికిని ప్రపంచపరిస్థితులలో నొకటిరెండు మార్పులు కల్గినను ప్రపంచముపై వారొనర్చిన సింహావలోకనమును, అందలి నూతనభావములునుకూడ ప్రతివారూ చదివితెలిసికొనవలసినవగుటచే నిందుల కుత్సహించితిని. ప్రోత్సహించిన మిత్రులకును ఆదరించిన ఆంధ్రులకును నాకృతజ్ఞత.

విశాఖపట్టణము }
1—1—1936 }

ప్రకాశకుడు,
యివటూరి శరభరాజు.

స్వాతంత్ర్యమెవరికొరకు ?

మనమెట్టి లక్ష్యముతో పనిచేయుచున్నాము ? స్వాతంత్ర్యముకొరకా ? స్వరాజ్యమునకా ? డొమినియన్ టేటసుకా ? ఈమాటల యర్థమేమి ? వీని కెట్టియర్థము చెప్పవచ్చును ?

ఈజిప్టు స్వాతంత్ర్యముకాదా ? అయినను ఆర్థికముగా బ్రిటిషువారికి దాస్యము చేయుటలేదా ? గతయూరపియను యుద్ధమునుండి నేటివరకును ఈజిప్టులోని జాతీయోద్యమమునకును, ఈజిప్టియను ప్రభుత్వమునకును ఎడతెగనిపోరాటము సాగుచు నేయున్నది.

నేడు భారతజాతీయంతయు నొక్కటా? ఈజాతీయోపల నెట్టిస్పర్ధలునులేవా ? దేశములో సంస్థానాధీశు లున్నారు, పెద్ద జమీందారులున్నారు, గొప్ప భూస్వాములున్నారు, షాహుకారులున్నారు, వ్యవసాయకులున్నారు, మధ్యమ తరగతికిచెందిన విద్యాధికులున్నారు; కాయకష్టముచే జీవించు పాటకపుజాతివారున్నారు. వీరందరి ప్రయోజనములు భిన్నములుకావా ? దేశములోని మిల్లుదారులకును, విదేశపుమిల్లు

స్వాతంత్ర్య మెవరికొరకు ?

దారులకును స్పర్థలేదా ? ఈయుభయులకు పోటీవచ్చినప్పుడు, స్వదేశమిల్లుల ప్రయోజనమునే కాపాడవలెనని జాతీయవాదులు చెప్పుదురు. కాని దేశములోని భిన్నస్పర్థలను తొలగించుట కెట్టియుపాయమును జెప్పరు. సాంఘిక వ్యవస్థలను మార్చుట కొప్పుకొనరు. స్వరాజ్యము సిద్ధించినపిమ్మట నీస్పర్థలెట్లో తొలగిపోవునని వారియభిప్రాయము.

మన జాతీయోద్యమము మధ్యమ తరగతివారిది. వీరు స్వరాజ్యములో తమ క్షేమమునుమాత్రమే ఆలోచించుకొనుట సహజము. కాని ఒకరికి లాభకారిగనుండు చట్టము ఇంకొకతరగతివారికి నష్టదాయకము కాకతప్పదు. సంస్థానాధీశునికి ప్రయోజనకారిగనుండు చట్టములు సంస్థానప్రజలకరిష్టదాయకములుగా నుండును. జమీందారులకు లాభదాయకమైన శాసనములు, రైతులకు నష్టదాయకముగా నుండును. విదేశమిల్లుల కుపయోగమగునట్టి చట్టములు స్వదేశపరిశ్రమాభివృద్ధికి భంగకరమగును. స్వరాజ్యము వచ్చినంత మాత్రమున భిన్నతరగతుల ప్రయోజనము లైక్యమగునని తలంచుటవెర్రి. ఎప్పటికైనను ఒక తరగతివారి లాభమునకు రెండవ తరగతివారి లాభమును బలి యీయక తప్పదు.

భారతదేశమా ! ఎక్కడికిప్రయాణం ?

భారతదేశమా ! ఎక్కడికిప్రయాణం?

బాహ్యప్రపంచంతో సంబంధంలేకుండా, చాలాకాలం జైలులోపడిఉండి, కొత్తగా బైటికివచ్చినవాడు, లోకస్వహారమును, సంగరహితమైనదృష్టితో చూడగలడు. దేశంలో చెలరేగిన వాదోపవాదాలజోలికిపోక, సిద్ధాంతాల సంకలనము కొని, క్షణక్షణం మారుతూవున్న వ్యవహారముల కట్టుకును కనబడే యదార్థ తత్వాన్ని గ్రహించగలుగుతాడు.

కర్తవ్యమేమిటి ?

దేశమంతటా “మన కర్తవ్యమేమిటి” అనేప్రశ్న విని బడుతుంది. దానికి సమాధానంచెప్పగలనోళ్లు పైల్లోనూ, వెలుపలాకూడా బంధింపబడి ఉన్నవి. మన ప్రభువులు, శాసనుగ్రహపాత్రులుమాత్రం మనకు అయాచితంగా సలహాలు చెప్పుతూఉన్నారు. వారితర్జన భర్జనలు, అనుసయాలు, సాంత్యనాలు, సదుపదేశాలు మనకక్కరలేదు. తెకతేరగా లభించేవరములను నమ్మకూడదు.

సత్క్రియాచరణరిష్టమూల్యోచనవల్ల బయలుదేరాలిగాని శూన్యంలోనుంచి పుట్టుకురాదు. ఆచరించేపుదేశ్యంలే

భారతదేశమా !

కుండాచేసే అలోచనలు, అకాలగర్భ పాతాలవంటివి. సమా
లోచించకుండాచేసే కార్యములు, దారితెన్న లేని వట్టిగండర
గోళములో చేరుతవి. కాబట్టి మనమనస్సులకు బట్టినబూజు
కొంచెందులుపకొని, దినదినం మనకు పశ్చాత్తమయ్యే చిక్కు
లనట్లావుంచి, నిర్మలమనస్సులమై, మూలసూత్రాలను గురించి
కొంచెమాలోచించి చూద్దాము. నునం దేనిని కోరుతున్నా
మో? ఎందుకు కోరుతున్నామో? విచారించుదాము.

మన జాతీయ వార్తాపత్రికలుకూడా ముఖ్యవిషయము
లను వదిలిపెట్టి స్వల్పాలకుపట్టుకొని కాలక్షేపంచేస్తూన్నవి.
గాంధీజీ వైస్సాయిగారిని చూడలా ? అక్కరలేదా ? చర్చి
లుమాట నెగ్గుతుందా? బాల్విన్ మాట నెగ్గుతుందా? సామూయ
ల్ హోరు ఏమంటున్నాడు? మనకు కేంద్రంలో బాధ్యతఅనే
కామధేనువ ప్రసాదింపబడుతుందా? లేదా? ఇవి మనపత్రిక
లిప్పుడు చర్చించేవిషయాలు. దీనికి కొంతమట్టుకు నిర్బంధ
శాసనములు కారణముకావచ్చు. ఏమైననుముఖ్యసిద్ధాంతాల
మీదికి ప్రతికలమనస్సు పోవడంలేదు.

ప్రపంచక్షోభము.

ప్రపంచము పుట్టినతర్వాత యిటువంటిసంకట మెన్న
డుసంభవింపలేదు. అడుగడుగూన సందేహం. ఎవరికిచూచినా
దిగ్భ్రమ. ప్రాతబాటలనుగురించి శంకలు. ప్రస్తుతదురవస్థను
గూర్చి తలపట్లు, గూర్చిదులాటలు. ప్రపంచం తలక్రిందులైపో

ఎక్కడికిప్రయాణం ?

తూంది. రాజనీతిలో అందెవేసిన చేతులకే దిక్కు తెలియడం లేదు. మహాప్రళయం సచ్చిపడ్డది విశ్వమంతటికీ. అయినా మంత్రిత్వ మన ఆలోచనలూ, మన ఆకాశపురాణాలుచూస్తే, మనకేమీ చీమకుట్టినట్టు కన్పట్టడంలేదు. ఈ మహావిప్లవ ముగ్గురు దినదినంపత్రికలకు వచ్చేవార్తలు మనబుర్ర కెక్కడంలేదు. విశ్వమును మూలమట్టమునకు కదలించి, ఆరు మూడుచేస్తూన్న ఈభయానకఘటనలు మనకండ్లముందు జరుగుతూఉంటే, వానిఅన పానాలు, కారణకలాపములు, విచారించి తెలుసుకోకుండా, అర్థసంపద, సంఘశ్రేయము, దేశసుస్థితి, వీనితత్వం గ్రహించకుండా, మనకేంబట్టిందని, నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు మనంకూర్పుని శుష్కతర్కములు చేసుకోవడం చూస్తే, మన దేశము ప్రపంచకములో నొకభాగముకాదా యేమి టనిపిస్తున్నది.

విశ్వేతిహాసం, కార్య కారణ సంబంధంలేని ఇంద్రియ లంకాదు. దిక్ప్రదర్శనంచేసే దివ్యజ్యోతి వంటిది. ఎందరు చక్కవర్తులు, మహారాజులు, మహామంత్రులు వెల్లిపోయినా పు! నీమలోన, మన దేశములోనూకూడా అనేక నాటకపాత్రలు ప్రవేశ నిష్క్రమణములుచేస్తూ ఉంటవి. రాండుతేబిం నాటక భూమిక లీరంగంమీదనటూ యిటూ తలాయిస్తూ, నీడ డికి బుట్టినబిడ్డరా వెక్కిళ్ళెక్కి వేడుస్తుండన్నట్లుగా, ఏ కో వా చాలత చూపుతూవుంటవి. ఆగోడు ఎవ్వరూ వినిపించుకోదు.

భారత దేశమా !

అది యెవ్వరికీపట్టదు. కొందరికొందరి క్షేమములు భద్రంగా
కాపాడుట యెట్లాగా అని వారి విచారము. సుష్టుగా విందులు
గుడవటం, లేకపోతే ఆశ్చర్యములు చేసుకోవటం వారి వినోద
ము. తక్కినవారు తాతలన-టి పాటలుపాడుతూ, వినిపించు
కొనేవారెవ్వరూలేక, ఆగ్రహంతో సణుక్కుంటారు. విశ్వవిప్ల
వము, మహాయుద్ధప్రళయము సమ్మెట పెట్లము శగులుతున్నా
వారి గట్టిబుర్రలకాదెబ్బ ఆనడంలేదు. ఇంకా కొందరు స్వమ
తమును, జాతీయతనుగూడా తెరలుగాచేసికొని, ఆచాటున స్వ
క్షేమం చక్కపెట్టుకునే తండ్రిలు పడుతున్నారు. ఇంకా ము
దరబారిన జాతీయవాదులు కొందరు, స్పష్టమైన గమ్యము,
సాధనములు లేకుండా, స్వతంత్రం స్వశంకం అంటూప్రకృ
తస్థితి బాగుండలేదని చప్పరిస్తున్నారు. కౌనుమారావస్థలో
నున్న జాతీయతకు, మనోరథ ప్రవాహాలలో నీమలాడుతూ,
ఆకాశహర్యాలు నిర్మించి, ఉబ్బి ఉబ్బిబులు కావడము
సహజము. ఆవికారాలుకూడా అన్ని దేశాలతోపాటు మన
దేశంలోకూడా ప్రస్ఫుటంగానే యున్నవి.

మన రాజనీతి యంద్రజాలమా ? శాస్త్రమా ? యం
ద్రజాలమేనంటారా ? మీదిత్తం. దానికొకదాటి తెచ్చా
అక్కరలేదు. కాదు; శాస్త్రమేనంటారా! సమ్యగ్విచారము,
సమాలోచనము, సాధనసామగ్గీ ఉండాలి. అంతేకాని అగ్ర
రహితమైన ఆవేశం, అస్పష్టమైన దేవులాటగా పనికిరావు. నాకు

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

మట్టుకు ఇంద్రజాలపుతంతులు, శుష్కధర్మావేశములు గిట్టవు.
రాజనీతిని నేను శాస్త్రశృష్టి పరిశీలిస్తాను.

స్వాతంత్ర్యమంటే నేమిటి ?

ఇంతకు, మనం కోరేదేమిటి ? స్వతంత్రమా ? స్వరా
జ్యమా ? ఇండిపెండెన్సా ? ఊమినియను ప్రతిపత్తియా ?
ఈమాటల కేయగ్ధమైనా చెప్పవచ్చు. చూడండి. 'ఈజిప్టు
దేశమును ఇండిపెండెంటు దేశమంటున్నారా, లేదా ? కాని
మన సంస్థానముల ప్రతిపత్తికీ, ఈజిప్టు ప్రతిపత్తికీ యేమీ
భేదంలేదని అందరు ఎరుగుదురు. బ్రిటిషువారి చేతికీలుబా
మ్మయేకదా, యచట ప్రజల కిష్టములేని నిరంకుశాపాలనం
సాగిస్తున్నది ! ఇక ఆర్థిక స్థితి చూద్దామాఅంటే, సామాన్య
జ్యోత్స్నుగల యూరపియను ప్రభుత్వములకు, ముఖ్యంగా బ్రి
టిషువారికి, ఈజిప్టుదేశం విపణిస్థలం. ప్రపంచసంగ్రామం
ముగిసినప్పటినుంచీ, ఈజిప్టు జాతీయతకునూ, తత్పాలకులకు
నూ సంఘర్షణ జరుగుచునేయున్నది. ఈజిప్టుఅనుభవిస్తున్న
ఇండిపెండెన్సు ఇది.

మనకు కావలసింది స్వతంత్రమంటున్నారు సరే! ఆస్వ
తంత్రమెవరికి ? సంస్థానాధీశులకా ? జమీందార్లకా ? భూ
స్వాములకా ? సాహుకార్లకా ? ప్యాక్టరీ యజమానులకా ?

పాటకపుజనులకా ? ఎవరికి స్వతంత్రం ? వీరంతా దేశంలో
వారేకా ? వీరిలో ఒకరిమేలు ఇంకొకరికికీడు. వీరుకాక విదే
శీయులు, స్వదేశీయులునగు పెట్టుబడిదారులున్నారు. ఉద్యో
గులున్నారు. జాతీయవాదులు అన్యలక్షేమంకంటేస్వదేశజల
క్షేమమే ముఖ్యమంటారు. అంతవరకే వారిదృష్టిపోతుంది.
ప్రస్తుతం సంఘంలోఉన్న అంతరములు అలాగేఉండాలనీ,
ప్రస్తుత ప్రతిపత్తి చెరువకూడదనీ, స్వరాజ్యంవచ్చినపిమ్మట
అన్యోన్యవిరోధములు సర్దుబాటుఅవుతవనీ వారివాదం. జాతీ
యతకెప్పుడును సామాన్యగృహస్థలోకమే ఆయువుపట్టువారు,
వారిక్షేమమనే విచారించుకుంటారు. కనుక స్వతంత్రమెవరికి?
జమీందారుక్షేమం రైతుకక్షేమం, స్వదేశవర్తకులపచ్చ
విదేశవర్తకులకు కన్నెర్ర, మిల్లుయజమానులకు, కార్మికులకు
చుక్కెదురు.

వీరందరిక్షేమం సమన్వయమవుతుం దనడం వట్టి
భ్రాంతి. ఒకరికి ఉపకారమైనది రెండవవారి కపకారం కాక
తప్పదు. నాణెముల చలామణీ, ఋణదాతకనుకూలమైతే అధ
మర్ణునకు ప్రతికూలమౌతుంది. ఇద్దరికీమేలుగూర్చేమార్గం
దొరకదు. పందొమ్మిదనశతాబ్దారంభంలో, ఇంగ్లండు, పారి
శ్రామికుల కుపకారంచేయడంకోసం బుద్ధిపూర్వకంగా వ్యవ
సాయకుల కపకారంచేసింది. మళ్లా పందొమ్మిదివందల

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

ఇరువదిరెండులో సెరింగువిలువ నిరయించడంలో పారిశ్రామిక కల కపకారమున్నూ, పెట్టుబడిదార్లకు, బ్యాంకర్లకూ ఉపకారమూ చేయవలసివచ్చింది. ఆకారణంచేత ఇంగ్లండ్‌ంతటా అప్పుడు పెద్దసమ్మెజరిగింది.

ఇట్టివెన్నియో తార్కాణాలు చూపవచ్చును. ఈ భేదములన్నీ కలవారిలో కలవారికే. కలవారికేలేనివారికే వచ్చే భేదం విరోధం, ఇంతకన్నా దారుణమైనది. ఈ బహిరంగ రహస్యమును కప్పిపుచ్చడానికి, కలిమి, బలిమికలవారు, ఎన్నియో తంత్రములు పన్ని, ఎన్నో యెత్తులెత్తుతూ ఉంటారు.

హిందూ దేశములో నోరులేనిజనసామాన్యాన్ని రక్షించే భారం తమమీదనున్నదనీ, ఇంగ్లండు భారత దేశముల టేముమునకు పరస్పరం ప్రతికూలభావంలేదనీ, ఉభయదేశాలు చెట్లుపట్టుకొని, ఏకలక్ష్మ్యమునే పొందవచ్చుననీ, మనప్రభువులు మాటిమాటికి ప్రమాణంచేసి చెప్పుతూవుంటారు. ఉభయదేశముల టేముమునకుచుక్కెదురని యెరుగుదుముగనక, యీమాటలకు మనమంతగా మోసపోము. కాని, మనదేశములోవున్న భిన్నభిన్నసంస్థలకు షర్గములకుకూడా యిట్టి ప్రతికూలభావమే ఉన్నదన్నసంగతి మనకింకా అవగతంకాలేదు. కనుకనే మన జాతీయవాదులు, ముందుమనం స్వతంత్రం సంపాదించాలనీ, దానికోసం మనమంతా ఏకీభవించి మనశత్రువునెదుర్కోవాలనీ చెప్పుతూవుంటారు. అట్లాకాదు.

ముందు మనలో మన కే తగ్గాయిదాలున్నవనీ, భూస్వామికి కర్షకుడికి, మిల్లుయజమానికి కర్మకారులకు సరిపడదనీ, ఎవరైనా చెపితే, మనజాతీయవాదులుదుమ్మెత్తి పోస్తారు.

సామాన్యంగా ప్రజలు శాంతినభిలషిస్తారు. అంతే కాని యెప్పుడూ విరోధాలతో, తలపట్లతోనే కాలంగడపాలనికోరరు. ఆశాంతికొరకు కొన్నిలాభాలుకూడా వదలుకొంటారు. కాని కళ్ళుమూసుకొని పాలుత్రాగు పిల్లిమాదిరిగా మన కేమీతగాదాలు లేవనకొని, ఆత్మవంచన చేసుకోవడం తగదు. కళ్ళయెదుట ప్రత్యక్షంగా సంఘసుస్థితికి వేరుపుద్వలై తొలుస్తూవున్న, భిన్నప్రయోజనములు లేవనకొంటే మాయమైపోతాయా ? అలాఅనుకుని సరిపెట్టుకోవడం ఆత్మవినాశన కారణమవుతుంది. కనుక మనమెవరికోసం యీస్వతంత్రం కోరుతున్నామో తేల్చుకోక తప్పదు. ఈ స్వతంత్రతకు అద్దలైన వారిలో ప్రధమగణ్యులెవరు ? కర్షకులు, కార్మికులు మొదలైన జనసామాన్యమా ? అల్పసంఖ్యాకములగు నితరవర్గములా ? ఏకార్థమున, ఆయావర్గములకు భేదభావం తటస్థించినప్పడు, మనమెవ్వరిపక్షం వహించాలి ? “ఆప్రశ్నకిప్పుడు సమాధానము చెప్పము” అంటారా ? ప్రస్తుత ప్రతిపత్తిమార్పటం మిక్కిలిష్టంలేదనీ, ధనికవర్గంపక్షం అవలంబిస్తున్నారనిఅర్థం.

ఎక్కడికిప్రయాణము?

ప్రభుత్వరూపం ఎట్లాఉండాలి అనేప్రశ్న ప్రస్తుతం కాదు. స్వతంత్రింకూడా సాధనమాత్రమే! సర్వజనులూ సుఖమనుభవిస్తూ, ధన, మాన, ప్రాణహానిలేకుండా నుండడమే సాధ్యము; దానికిస్వతంత్రం సాధనం. ఆసర్వజనక్షేమం ఎటువంటిదో మనకు ప్రకృతవిషయంకాదు. దాన్ని సాధించడానికి స్వతంత్రంఅవసరం. వ్యప్తికీ, సమిప్తికీకూడా కావాలి ఆ స్వతంత్రం. దానికి ఏప్రతిబంధకములున్నా, వ్యప్తికీ, సమిప్తికీకూడా, అనేకములైన చిక్కులు బయలుదేరుతవి. కాబట్టిస్వతంత్రం అవసరం. అట్లే పరస్పరం సహకారం చేసుకొనే వాంఛ, శక్తికూడా అవసరం. శరీరమునకు ప్రాణవాయు వెట్టిదో ప్రకృతప్రపంచ సుస్థితికి, పరస్పరసహాయం, సంఘీభావం అట్టివి.

ప్రపంచ చరిత్రపరిశీలించి చూస్తే, అనేకవిధములైన ప్రభుత్వాలు, అనేకవిధముల సంఘనిర్మాణం చేసినట్లు కనబడుతుంది. సంఘనిర్మాణంలో మార్పులు నీచ్రమంగా జరుగుతూ, అవి వాయువేగంతో ముందుకు పరుగిడుతూన్నప్పుడు, ప్రభుత్వంకూడా తదనుగుణంగా పోవాలి. అట్లా పోక వెనుకబడితే, ఆరెంటికిమధ్య అఖాతమేర్పడుతుంది. అప్పుడు దారుణమైన విప్లవములుపుట్టి, ఆయఖాతమును పూడ్చి, రెంటిని ఏకంచేస్తవి. గనుక సంఘస్థితిని, తద్దశసంపదను అనుసరించి, ప్రభుత్వములో మార్పులువచ్చి తీరుతవని అంగీకరించాలి.

భారత దేశమా!

తూర్పు పడమరలు.

ప్రాచ్యులదృష్టి పారలౌకికమనీ, పాశ్చాత్యులదృష్టి
యైహికమనీ నరుచు వింటూఉంటాము. ప్రాచ్యులనగా నెవ
రు? అరేబియనులా? సైబీరియనులా? హిందువులా? జపానీ
యులా? చైనావారా? ఇన్ని దేశములలో ననేకమతములవారు
అనేకధర్మములవారు ఉన్నారు. యూరపులో ఒకజాతికి వేరొ
కజాతికి మధ్యయెన్నో భేదములు, ఆచార ధర్మాదులయందు
కనుపిస్తవి. పరాక్రమణం, పరప్రీడవృత్తిగా పెట్టుకున్న వారు,
తాతలనాటి మిట్టవేదాంతములతోను బుసుపుచ్చేవారు, కల్పించిన
మాటలేకాని, నిజానికి, ప్రాచ్యము, పాశ్చాత్యము అనే
విభాగంలేదు. యూరపుఖండంలో వాయువ్యదిక్కున ఉండే
నిరంకుశ ప్రభుత్వము లంతరించి, ధనికులనియూ, పెట్టుబడి
దార్లనియూ మాటసాగుతూ, తత్ఫలితంగా అపారవస్తూత్పత్తి
స్పర్ధ చెలరేగుతున్నది. పూర్వమువలె నిష్పడచ్చట చిన్న చి
న్న వ్యవసాయదారులులేరు. వారందరు దున్నుకోటానికి చేరె
డు సేలలేక నిర్వ్యాపారులు, నిర్ధనులునై పోయినారు. విపణి
స్థలములలో సరకులకు, ధరలకు పూర్వముండే హద్దులు, మి
తి, పోయినవి. దానితో బజారులు పట్టుకుండా సరకులు వచ్చి
పడసాగినవి. ఈసరకంతా ఎవరికి కావాలి? అంతటా, ప్రపంచ
మంతటా ఒక్కటే విపణిస్థలము కావలసివచ్చినది.

దేశంలో నిర్వ్యాపారత్వమే వర్తకుల ప్రాబల్యమునకు
మూలభిత్తి. ఆనిర్వ్యాపారులందరిచేత యంత్రశాలలో పనిచే

ఎక్కడకిప్రయాణము?

యించి, వస్తూత్పత్తి చేయడం, ఆసరకుల క్రయ విక్రయముల కుంజే అభ్యంతరములు తొలగించుకొని, స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం చేయడం, ఇష్టము వచ్చినచోట ఆసరకు విడుదల చేసుకోవడం వారికి అవసరం. ఇట్లా కొన్ని దేశములు ఎడతెరిపి లేకుండా వస్తూత్పత్తి చేస్తూంటే. కొన్ని దేశములా వస్తువులను కొనుక్కొంటూ ఉంటవి. ఈవిధంగా యూరపులోని వాయువ్యది గ్భాగంలోని దేశములును, అమెరికాలోని ఉత్తరదిగ్దేశమును, వస్తూత్పత్తి సాగించి, ఏషియా, ఆఫ్రికాలను, యూరపులోని ప్రాదేశములను, అమెరికాలో దక్షిణభాగమును ఆక్రమించి, పీల్చుకొని తినడం మొదలుపెట్టినవి. ఈరూపంగా ప్రపంచపు సంపద పెరిగిన మాట నిజమే; కాని ఆసంపద కతిపయ దేశములలో, గతిపయహస్తములలో చిక్కుకొని పోయినది.

ఇట్లా వాణిజ్యంపెరిగిన కొలదీ, ఇంగ్లండు, హిందూదేశమును తన గుప్పెటలో పెట్టుకోవలసివచ్చినది. ప్రారంభదశలో, ఇంగ్లండు వాణిజ్యమునకు, హిందూదేశపు బంగారమే పోతపాలైనది.

తరువాత ఇంగ్లండులోని యంత్రాలయములకు వలసినంత ముడిసరకును హిందూదేశం ఉత్పత్తిచేసి పెట్టుతూ ఉంది. ఆయంత్రాలయములలో తయారైన సరకునంతా కళ్ళనద్దుకొని కొనుక్కుంటూ ఉిరిది. ధనలోభంచేత, ఇంగ్లండు వర్తకాభివృద్ధికోసం తన వ్యవసాయం పాడుపెట్టుకుంది. ఇం

భారత దేశమా!

గొండు దేశమంతా ఒకనగరం. దానికి హిందూ దేశ స్వంత
కమతంభూమి.

ఈవిధంగా ఇండియా మున్నగు దేశములనుండి ఇం
గొండునకు చేరినధనరాశి, కొలదిమంది చేతులలో చిక్కు
కున్నా, ఆవేశ్యసందులనుండి జారి కొంతకొంత కార్మికుల చే
తుల్లో కూడా పడ్డది. కార్మికుల కవసరములెక్కువై, యింకా
ధనం కోరడం మొదలుపెట్టినారు. వణిక్ప్రముఖులు, వాళ్ళ
గోల చల్లార్చడానికి, మధ్యమధ్య ధనపూర్వమైన చేతులు
వాళ్ళమీద విదలిస్తూవచ్చారు. ఈవిధంగా నానాటికి కూలి
రేటుపెరిగి, పనిచేయవలసిన గంటలు తరిగినవి. కార్మికుల షే
మమునకు ఇన్సూరెన్స్ మొదలైన కొన్ని సౌకర్యము లేర్ప
డినవి. ధనికులమీద కార్మికులకుండే క్షేత్ర యీవిధంగా
కొంత తగ్గింది. ఇంగ్లండు సంపదతో తులనానుతూ ఉన్నది.

యిక మన పారిశ్రామికస్థితి మెలాఉన్నదీ అంటే
ఇతరదేశపు మిల్లులలో తయారైన వస్తువులు కొనకోవడ
మేమనపని. మన గృహపరిశ్రమలు కొన్ని బలవంతంగాను
కొన్ని యితరవిధములను నాశనం చేయబడ్డవి. వానికి ప్రత్యా
మ్నాయంగా మరొకవృత్తి అవలంబించలేదు. మనది కూడా
పారిశ్రామిక దేశంకావటానికి తగిన వసతులన్నీ ఉన్నప్పటికీ
మనప్రభువులందుకు తగిన ప్రోత్సాహం కలిగించక, మీదుమి
క్కిలి, యంత్రసామాగ్రిపై సుంకములు విధించడం ద్వారా

• ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

అడ్డు తగిలారు. అందువల్ల అందరికీ వ్యవసాయమే అవలంబన మైంది. దానితో నిర్వాహారత్వమూ, దరిద్రమూ చుట్టబెట్టినవి. క్రమ క్రమంగా ఎక్కువ భూమి సేవ్యమవుతూ వున్నది.

ప్రపంచధర్మము నెవరడగలరు ! ఒకవంక దారిద్ర్యం పెరిగిపోతూఉంటే, ఇంకోవంక, కొందరు కొందరు ధనికులు గుమిగూడి, ధనం పోగొచ్చేసుకొని, పెట్టుబడి మార్గాలు వెదకడం మొదలు పెట్టారు. క్రమంగా ఇక్కడ కూడా యంత్ర పరిశ్రమ నెలకొన్నది. దానికి మన దేశీయులు కొంత పెట్టుబడి పెట్టినా, విదేశీయుల పెట్టుబడి అధికం కావడంచేత, విదేశీయుల ప్రాబల్యమే కొనసాగింది. యుద్ధసమయంలో, ఇంగ్లండు కారణాంతరములచే, తన వైఖరి మార్చుకొని, మన పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించడం మొదలుపెట్టింది. విదేశీయుల పెట్టుబడి అభివృద్ధి అయింది. మన స్వదేశపరిశ్రమలు వృద్ధి పొందినవంటే, ఇంగ్లండుయొక్క పెట్టుబడి తగులాటం మనకు వృద్ధియైనదన్నమాట.

యంత్ర యుగావసానము.

క్రమంగా ప్రాచ్యదేశాలలో, పరిశ్రమలు వృద్ధియై, దానితోగాటు జాతీయభావము, స్వతంత్రికాంక్ష ప్రబలడం చేత పాశ్చాత్యకొమణం తగ్గడం, వారి లాభములు పడిపోవడం సంభవించింది. గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటువలె, యుద్ధ

ఋణములు మొదలైన బరువులు కూడా పాశ్చాత్య దేశముల పై బడినవి. కార్మికులకు లాభాలు పంచడం, సౌకర్యములు కల్పించడం తగ్గింది; తగ్గగానే కార్మికుల వత్తిడి అధికమైంది. కార్మికులకు రష్యాబోలెవిజంగాలి బాగా తగిలింది.

ఈలోపల ఇంకొకవంక ఏమిజరిగిందంటే, వణిక్ప్రముఖులు కొందరు కొందరు జట్టులుగా నేర్పడి, వణిక్సంఘములు, కంపెనీలు బయలుదేరినవి. యంత్రములశక్తి నూతన పరిశోధనలచే నానాటికి పెరిగి, తక్కువ పురుషకారంతో, ఎక్కువ సరుకు తయారయ్యే మార్గాలు ఏర్పడినవి. అప్పుడు యంత్రాలయములలో పూర్వమున్నంత పాటకపుజనం అక్కరలేకపోవడం, నిర్వాహకుల సంఖ్య పెరగడం సంభవించింది. దానితో ఒక చిత్రం జరిగింది. ప్రపంచమెన్నడూ కనివిని యెరుగనంత శీఘ్రంగా, అపరిమితంగా వస్తువులుత్పత్తి అవుతూఉంటే, వానినన్నింటిని కొనేటందుకు ప్రజలకు శక్తి లేకపోయింది. నిర్వాహారత్వం పెరిగినప్పుడు ప్రజకు వస్తువులుకొనే తాహతెక్కుడినంచివస్తుందిమరి! ఏ కొలదిమందియో సంపాదనపరు లున్నప్పటికీ, వాళ్ళకు మిగిలేది స్వల్పమాయెను. వణిక్కుంగవుల కప్పుడు తెలిసినచ్చింది, మనం విరివిగా సరుకు తయారుచేస్తే, విరివిగా కొనేవాళ్ళు కూడా ఉండాలని. సరకు తయారుచేయుగలరు కాని, కొనే శక్తిగలవాళ్ళ నెట్లా సృష్టిస్తారు గనుక! (మన దేశపు వర్తకస్వాములకింకా యి

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

ది ద్యోతకమైనట్లు కాన్పించదు.) కాబట్టి ఉత్పత్తి తగ్గించ
వలసివచ్చింది. యంత్రములు నెమ్మదిగా కూనురాగాలు తీ
స్తూ, పెండ్లి నడకలకు దిగినవి. దానితో నిర్వాహితత్వం
ఇంకా వృద్ధియై కొనేవారి సంఖ్య ఇంకా తగ్గింది. వాణిజ్యనీతి
కి వచ్చిన ఈ విపత్తునల్ల ప్రపంచమునకు మహా ఖోభంవచ్చి
నాలుగు సంవత్సరములనుంచి ఊపిరి ఆడక తన్నుకుంటూ వు
న్నది. సంపద ప్రపంచమంతా పరచుకొని ప్రవహించక, కొ
న్నిచోట్లనే నిల్చియుండుటయే ఈ విపత్తునకు ప్రధాన కార
ణం. వర్తక నీతి వంటబుట్టిన ఈవ్యాధి, దానిని రూపుమాప
క వదలదు. ప్రపంచములో ధనం తక్కువయిందా ? ఆహార
పదార్థములు తక్కువయినవా ? ఎందుకు వచ్చినదీ దుర్భిక్ష
ము! ప్రపంచం మున్నెన్నడూ ప్రస్తుతం ఉన్నంత సంపన్నం
గా ఉండి యుండలేదు. అయినా లోకయాత్రా రథము విరిగి
కూలుతూఉంది. ఒకవంక కోట్లకొలది జనులు తిండిలేక మల
మల మాడుతూఉంటే, మరొకవంక ఆహార పదార్థములను
నాశనము చేస్తూఉన్నారు. గోధుమలు, పత్తి, కాఫీ, టీ మొ
దలైన పదార్థముల ఉత్పత్తి అధికమై పోయినదట. అందుకని
పంటచేల మీదికి తెగుళ్ళు వ్యాపింప జేస్తున్నారు. పండిన
పంట కోసుకోకుండా వదలేస్తున్నారు. ఈ పంటలు తగ్గించట
మెట్లాగాలని, నానా దేశములవారు సభలు చేసి, ఆలోచనలు
చేస్తున్నారు. ఏమిటి ఈ అన్యాయము ? ప్రపంచంలో పంట

భారత దేశమా !

లెక్కువకావడమేమిటి, కోట్లకొలది ప్రజలకు తిండిలేకపోవడమేమిటి ! ప్రపంచమున దరిద్రము వచ్చినదని గోల ఏమిటి ఒకచెంప ! ఇంకొక చెంప-ద్రవ్యం చేతులార నాశంచేసి, ప్రపంచము నింకా దరిద్రము లోని కీడ్వడమేమిటి !

ఇటువంటి విచిత్రమెన్నడైనా కద్దా ? వాణిజ్యనీతిపై నాధారపడిన ఆర్థికవిధానమునకు, అవసానకాలం వచ్చినదని దీనిఅర్థం. కొంతకాలం విశ్వమునకు దానివల్ల మేలుకలిగిన మాట నిజమే. యంత్రములనుండి పుట్టిననుహాశక్తి, శతసహస్ర కరములతో, తన కరాళ వక్త్రం విప్పుకొని బలి ! బలి ! అంటూ లోకంమీద నిరుచుకొని పడింది. దాని తాకిడి తప్పించుకోదగిన సంఘనిర్మాణం లేకపోవటముచేత, ఇప్పుడు మళ్ళా ఈ అఖాత మేర్పడింది. మళ్ళా కొత్తగా అడుసుతొక్కి, సంఘమునకు క్రొత్తపునాదులు నిర్మింపక పోతేయీగండి పూడదు. ప్రస్తుత మమలులోనున్న ఆర్థిక విధానంచేత బాగుపడినవారు, నూతనంగా సంఘనిర్మాణం చేయడానికి ఒప్పుకోరు. ప్రాతకట్టడములు తమ కాళ్ళముందు కూలిపోతూ ఉంటే చూస్తూ నుంచుంటారు. మిట్టమీద; అంతేకాని మునిగిపోతూన్న వాళ్ళకించుకంత కరాళంబనమైనా ఇవ్వరు. వర్తకులునీతిరహితులని మేము నిందించడంలేదునుండీ ?

ఎక్కడకిప్రయాణము?

ఇందులో సహాయము ప్రసక్తి ఏమిలేదు. ఆమహా
యంత్రములో వీరంతా చిన్నచిన్న చక్కాలు. ఆయంత్ర
యుగం, ఆ వాణిజ్యనీతిశకం ముగిసింది. లోకయాత్ర సుఖం
గా జరిగేకొత్త మార్గాలు ఆలోచించాలని మా యుద్దేశం.

ప్రాచ్యదేశములు - ఆండోళనములు

ఈలోపల మనదేశంలో యంత్రపరిశ్రమ లచ్చటచ్చ
ట నెలకొంటున్నా. భూమిమీద బ్రతుకవలసిన వారి సంఖ్య
అధికమై, భూదేవిభారం పెరిగి పోయింది. సామాన్య సంస్కార
కు జరుగుబాటు తక్కువై, అసంఖ్యప్తి ప్రబలింది. ఎటు చూ
చినా జీవనోపాయం దొరకదు. అన్ని మార్గాలు అరికట్టబడి
యున్నవి. అంతటా రాజకీయంగా మార్పులు జరగాలని ఆం
ధోళన ప్రారంభించారు. ఈవిధంగానే, ప్రాచ్యత్య వర్తకనీతికి
బలియగుచున్న ప్రాచ్యదేశము లన్నిటిలోను ఆండోళన
సాగింది. యుద్ధానంతరం అది మరీ సుతిమించి రాగాన బడిం
ది. రాజకీయంగా స్వతంత్రం సంపాదించడానికి దాదాపు అ
న్ని దేశములు శాంతిమార్గాలనే చేపట్టడం కూడా విశేషం.
అచ్చటచ్చట దౌర్జన్యములు, హింసలు, తలచూపినా, మొ
త్తంమీద సహాయ నిరాకరణం, బహిష్కారం, హర్తాశం
మొదలైన సాధనములే అవల్ంబించారు. మనదేశం సరేసరి.
మహాత్ముని సలహాపై కాంగ్రెసు శాంతిమార్గములనే చేప
ట్టింది. ఫలసిద్ధి పర్యంతం యీ ఆండోళనలు సాగుతూ ఉండే

భారత దేశమా!

వే కాని చప్పగా చల్లారేవికావు. జనసామాన్యానికి, చాలా మందికి డొక్కమాడుతూవుంటే, ఆమంట చల్లారకుండా, యీ ఆందోళన ఎట్లా చల్లారుతుంది ? స్వపరిపాలనం మాట యెట్లావున్నా, ముందు కడుపులు నిండడం కావలసింది.

కర్నూడు రథచక్రం

యుద్ధానంతరం ప్రాచ్యదేశములలో ప్రజ్వరిల్లిన యీ అసంతృప్తి కొంతకాలానికి శాంతి చెందింది. యిండియాలో స్వరాజ్యపార్టీవారు శాసనసభలలో కాలుపెట్టడమే యీ చాలికి దాఖలా. యూరపులోనూ ఈపరివర్తనం కనపడింది ఆరోజుల్లో అచట పందొమ్మిది వందల పందొమ్మిది, ఇరవై సంవత్సరాలలో “వస్తుంది ! వచ్చింది ! అనుకొన్న విప్లవము రాకుండా వెనక్కి తగ్గింది. అమెరికానుంచి బంగారం యూరపులోకి ప్రవహించి, డస్సియున్న ఐరోపీయులకు తాత్కాలికంగా ఆలంబనం చిక్కింది “అమ్మమూ ! బ్రతికితిమిరా? ” అనుకొన్నారు. సుఖం లభించిందనే భ్రమలో పడ్డారు. పందొమ్మిది వందల ఇరవై తొమ్మిదిలో అమెరికానుంచి బంగారం రావడం నిల్చిపోయేటప్పటికి ఈభ్రమ వీడిపోయింది. ఇక చూడండి వర్తకనీతిపై కట్టుకొన్న సాధము పెళ్ళా పెళ్ళా విరిగి కూలడం ప్రారంభించింది. ~~ఇటు~~ ఇటు సంతృప్తిరాలనుంచి అలా కూలుతూనే ఉండి, ఈ మయబ్రహ్మసృష్టి దాన్నే వర్తకమాంద్యమనీ, ధనలోపమనీ, ప్రళయమనీ, అం

ఎక్కడికి పయనము?

టున్నారు. నిజానికి వాణిజ్యనీతియొక్క అపర సంధ్యయిది. దేశదేశాలమధ్య జరిగే వాణిజ్యనాడి, నీరసించి, యెఱుఁగునిల్చి పోతుందో అన్నట్లుగా ఉంది. ఆ దేశములమధ్య సహకారం నశించింది. స్వేచ్ఛావాణిజ్యం, ప్రపంచమంతా ఏక విపణికా వడం ఉత్పాదయింది. ఎవరిదారివారు చూచుకుంటున్నారు. ఎవరికందినది వారు గట్టిగా లంకించుకుంటున్నారు. పంపకాలు కుదరక కొట్లాటలు ముదిరి పోతున్నవి. ముందేమి జరుగున్నదో కాని, ఒక్కవిషయం మాత్రం స్పష్టంగా తెలుస్తూంది. కర్ణాటక రథచక్రం భూమిలో దిగబడింది, దాన్ని పెకల్చడం పాలాక్షుడికి కూడా సాధ్యంకాదని.

ఈరీతిగా ధనికవర్గం పతయాళువుకావడం చూచి, కార్మికవర్గం కాలుద్రవ్వడం సాగించింది. ఆ ప్రమాదం తప్పుకోడానికి సాహకార్లందరూ ఏకీభవించడం మొదలు పెట్టారు. తత్ఫలితంగా ఫాసీజం, జాతీయప్రభుత్వములుబయలుదేరాయి. తన ప్రతిపత్తి నిలుపుకోవడానికి వణిక్సంఘం చేసే యీతుది ప్రయత్నాలు ఫలించవు. ఆర్థికవిధానం మారి, తిరిగి అర్థ విభజనం జరిగితే తప్ప ప్రయోజనం లేదు. ఒక్క అమెరికాలో మాత్రం, ప్రభుత్వం, అర్థవిభజనంలో కొంచెము న్యాయము కలిగించే ప్రయత్నము లిప్పుడిప్పుడు జరుపుతూఉన్నది. ఆప్రయత్నములు కూడా తుదకు ఫాసీజం క్రింద పరిణమించేవే కాని ప్రయోజనకారులుకావు. ఇంగ్లండు మాత్రం “ ఏదో

మార్పు రాకపోతుందా ! ” అని ఆశిస్తూ, కిందా మీదా పడుతూ కాలక్షేపం చేస్తోంది. సమయానికి భారత దేశపు బంగారం వచ్చిపడి కొంచెం కాలు, చెయ్యి ఆర్చుకోడానికి వీలిచ్చింది. ఏమైన వాణిజ్యనీతికి అధఃపతనం లేప్పదు.

ఒక్కసారి సింహావలోకనం చేస్తే తేలిందేమిటంటే, వాణిజ్యనీతివస్తూత్పత్తిని మాత్రంసాధించగలిగిందనీ, అర్థవిభజనంలోమాత్రం పప్పులొ అడుగువేసిందనీ, కేవలం ఉత్పత్తి వల్ల ప్రపంచకమునకు లలబరు విధికమైనదనీ, దీనికి ప్రతి క్రియ, సంఘనిర్మాణమునకు పునఃసంకల్పము జేసి, అడుసుతొక్కవలసిందే ననీ, ఆర్థికనీతిలోక కల్యాణదృష్టితో నిర్మించాలనీ.

సా మా జ్య వాం ఛ

వాణిజ్యనీతివల్ల సామాజ్యవాంఛ పుట్టింది. సామాజ్యవాంఛ అంటే సరకులు కొనేటటువంటి, ముడిసరకు లభించే టటువంటి దేశాలను సంపాదించి, చేతులలో పెట్టుకోవడం ఆప్రియత్నంలో సామాజ్య వాంఛ గల దేశాలకు స్పర్ధ, పరాధీన జాతుల్లా అసహనం, స్వతంత్ర వాంఛ, పీడింపబడుతున్న కార్మికవర్గములో ఆందోళన చెలరేగినవి. మళ్లీ తత్ఫలితంగా రాజనీతికీ అర్థనీతికీసంబంధించిన జగడాలు, ఎగుమతి దిగుమతుల కడ్డకట్టలు మొలచుకు వచ్చినవి. ఎప్పటికప్పుడు “గతకాలము మేలు వచ్చు కాలము కంటెన్” అనే అవస్థ

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

లో పడి, ప్రపంచం సంగ్రామ ప్రళయమెప్పుడు బ్రష్టలవుతుందోనని కంపించి పోతూవుంది.

ప్రపంచమునకు కావలసిన దానికంటే, అధికంగా అర్థ సంపద యిప్పుడు సిద్ధంగా ఉన్నదనీ, దానిని పంచిపెట్టుట మాత్రం కుదరటం లేదనీ మనం జాపక ముంచుకోవాలి. నానారాజ్య సభలెన్నిసార్లు జరిగినాయోచిక్కు వీడడంలేదు. కారణమేమిటంటే, అక్కడ చేరేవారంతా ఒక్కటే ఉన్నవారే. ఎవరూ స్వలాభా లొదులుకోడాని కంగీకరించరు. పునాదుల్లో లోపమున్న సంగతి పట్టించుకోరు. తాము నివసించు తున్న మహాసాధం కూలడానికి సిద్ధంగా ఉంటే, చీకటి గదుల్లో కూర్చుని, తోచినా తేన్న, కన్పించక తడవులాడుకొంటున్నారు. “శాస్త్రజ్ఞానాభివృద్ధివల్లమన పథములన్నీ తారు మార్చే నవరంగం ? ” యనివేత్తలైన వారు ఘోషిస్తున్నారు. వారికై నావకీభావం, నిదానంలోనేకాని, చికిత్సావిధానంలో కుదురులేదు. సమిష్టివాదులు “ ఇదరాదారి ” అని చూపిస్తారు. వారి వాదనశాస్త్రజ్ఞాన జన్యమై, సబబుగా ఉంటుంది. ఈమధ్య అమెరికాలో కొందరు ఇంజనీయర్లు పోగై నాణెములతో తమకు పనిలేదని క్రయవిక్రయములకొక కొత్త సాధనం కనిపెట్టారు. ఇంగ్లండులో కూడ, అర్ధవిభజన, విషయంలో మేజర్ డగ్లసు ప్రముఖులొక విధానం సూచిస్తున్నారు. డబ్బులేకుండా వస్తువినిమయ మేజరుపు కొంటే బాగుం

భారత దేశమా!

టుందనే వారి సంఖ్య పెరుగుతూ ఉంది. ధనికవర్గంలోనుంచీ, ధీమంతులలోనుంచీ బయలుదేరిన యీ విపరీతపు సలహా లే సూచిస్తున్నవి, ప్రపంచ చిత్తవృత్తి యెలా మారుతున్నదో. డబ్బులేకుండా వ్యవహారమెలా నడుస్తుందా అని మనం రిచ్చపడతాము. కాని ఈసలహా లిచ్చేవారు గొప్ప గొప్ప అర్థశాస్త్రవేత్తలేకాని విప్లావకులు కారు.

జాతీయ వాదము.

యిది యావల్లోకవృత్తమునకు సంబంధించిన పూర్వ రంగం. ప్రాచ్యలోక వృత్తంకూడా దీనికి చాలావరకు సన్నిహితంగానే యుంది. సామ్రాజ్య వాదమునకు, జాతీయవాదమునకు ఉప్పతిల్లిన పోరాటమునకు ప్రాచ్యఖండమేరంగస్తలం. ఇచటనింకాయంత్ర శక్తి పూర్తిగా ఆవరించలేదు. కొనే శక్తి లేదుగానిఎంత సరుకైనా విడుదల కాదగినంత జనమున్నది క్కడ. జాతీయవాదం తలయెత్తి అడ్డంగా నిల్చినప్పటికీ, నేటికి కూడా సామ్రాజ్య వాదులకిక్కడ నెన్నియో అవకాశములున్నవి. అందుకనే వారు పదండి ! ఆశియాకు పదండి ! అని హెచ్చరించు కుంటారు. కాని వాణిజ్యశక్తి యీదేశములలో స్థిరంగా పాదుకోకముందే, దానికి విరోధములైన శక్తులిచట బయలుదేరాయి. అందువల్ల వణిక్ప్రభుత్వము లింగండు, అమెరికాలలో కూలితే, ఇక్కడ కూడా కూలవలసి వస్తుంది.

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

పరాధీన జాతులకు, జాతీయవాదమే సంజీవనం గనుక యీ దేశములలోనిది బాగా వేరునింది, కాని ప్రపంచపు గాలి తగులుతున్న కారణంచేత, కాలధర్మము ననుసరించి, యిచటకూడా జాతీయవాదం, సమిష్టివాద కనచం తొడుక్కుంటున్నది. సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము, సమిష్టివాదము అనేమాటలు తారక మంత్రములైనవి. స్వతంత్ర సంపాదనకు జ్ఞాగ్రెనకొలదీ, సమిష్టివాదం పైచేయి యవుతున్నది. ప్రపంచ పరిస్థితులు పరికించి చూస్తే, ప్రాచ్యదేశములలో కొన్నింటికైనా రాజకీయార్థిక స్వతంత్ర్యము లేక కాలముననే లభించేటట్లు కనిపిస్తున్నవి.

ఆశయాఖండపు పూర్వరంగమిదీ.

భారత దేశము.

ఇక యిండియాలో:—

ప్రాతజాతీయభావముల నారాధించే వారికీ, కొత్త ఆర్థిక విధానము నాశ్రయించే వారికీ యిక్కడ కూడా యేకీ భావం కుదరడంలేదు. మనం యిన్నాళ్లనుంచీ అవలంబించిన జాతీయ వాదాన్ని తోసి రాజని కొత్త బొమ్మ నంది పుచ్చుకోవడం కష్టంగా వున్నదేకాని, పాతమార్గం కార్యకారి కాదని తెలుస్తూనే ఉంది. వర్తమాన ప్రపంచ పరిస్థితులకూ, మన దేశావసరములకూ, పాతపద్ధతి అనుకూలంగా లేదు. కళ్ళయెదుట అఘాతం కనిపిస్తున్నది. దాన్ని దాటి వెళ్ళే

భారత దేశమా !

మార్గం కుదరక తొక్కిన లాడు తున్నాము. కాని దాటక
తప్పదు. లేకపోతే వెనుకబడి పోయి మరికే గుంటలో
కూలుతాము.

ప్రపంచమును, ప్రాచ్యంఖండమును పాటజూచిన
మీదట, మన దేశం “నన్నముట్టుకోకు నామాలకాకీ” అని
ఎడంగా నుంచోడానికి వీలులేదనీ, మనచిక్కులు కూడా
ప్రపంచపు పెద్దచిక్కులో తగుల్కొని యున్న ననీస్పష్ట మా
తున్నది. ప్రపంచపుచిక్కు అలా ఉండగనే మనచిక్కు వి
ప్పుకోవడం సాధ్యం కాదు. మన చిక్కువిడకుండా ప్రపంచ
పు చిక్కుకూడా విడేది కాదు. వర్తమాన ప్రపంచంలో
ఉన్న చిక్కులు మూడు. 1 వ్యాపార నీతియొక్క చిక్కు.
2. ఇండియా చిక్కు 3. చీనా చిక్కు. ఈమూడు పరస్ప
రం పెనవేసికొని యున్నవి.

ప్రపంచమంతటా, పరాధీనములై దీపింపబడుచున్న
జాతుల పోరాటములో మనదికూడా యేక దేశమనీ, యీ
పోరాటమునకు, కాలే కడుపులే ప్రేరణ శక్తులనీ, ఇదిజాతీయ
తా కవచం తొడుక్కున్నప్పటికీ నిజానికి ఆర్థికసంగ్రామమనీ
కనబడుతూవుంది.

మన పాటకపు జనంమీద, సామాన్య సంస్కార మీద
మోయలేని బరువులు పడి కృంగిపోతున్నారు. ఆబరువు వద
ల్చుకోవడం, అధవా తగ్గించు కోవడమే మనకు కావలసిన

ఎక్కడకిప్రయాణము?

స్వతంత్రం. ఆ బరువుయొక్క తగ్గుదలే మనం సంపాదించే స్వతంత్రానికి కొలతబద్ద.

ఇక్కడ ఇరవులు సంపాదించుకొని, పీటవెట్టుకొన్న

విదేశ ప్రభుత్వమూ, స్వదేశీయ, విదేశీయ ధనికవర్గములూ, యీ బరువుకు కారణభూతములు. కనుక గాంధీజీ చెప్పినట్లు ఈ స్వలాభ పరాయణుల పీఠములు కదలించ కుండానే, స్వదేశీయ పాలనం ఏర్పడి, ఆ పీఠస్తులను చెక్కు చెదరకుండా నిలిపేటట్లయితే, మనకు లవలేశమైనా స్వతంత్రం లభించ దన్న మాట.

కాగితాలమీద చట్టములను, ముసాయిదాలను చూచి యిదే స్వతంత్రం అని మురిసి పోవడం మనకలవాటయింది. ప్రత్యక్షంగా ఉన్న జీవితసత్యాన్నీ, పండ్లు కొరుకుతూ ఉన్న దరిద్రదేవతనూ చూడక, నిరాకరించి, పూర్వపు గాఢలనుంచి తార్కాణాలు వెదకుతూ, ప్రస్తుత ప్రతిపత్తిని రిక్షించాలని చూచే లాయర్ల చిత్తవృత్తి హాస్యభాజనం. ఎప్పుడూ పూర్వాచారము లోంచి లక్ష్యములు వెదకే అలవాటు చేత లాయర్లకు వెనుక చూపేకాని ముందుచూపు లేదు.

కుంటివాడయినా ఒక్కొక్క అడుగే, ముందుకు వేస్తా
దుగాని, ఈ లాయర్లకు మట్టుకు అడుగు ముందుకు పడదు.
మూఢశ్రమ ధర్మాభి నివిష్టులకు వలెనే యీలాయర్లకు కూ
డా, సత్యం భూతకాలమందే ఉంటుందని నమ్మకం.

రౌండు టేబిలు

ఇక రౌండు టేబిలుసభయంటారా? దానికి ఉత్తర క్రి
య లేనాడో జరిగిపోయినాయి. మనకు గడ్డిపోచంతయినా
స్వతంత్రం ఇవ్వడం దాని ఉద్దేశ్యంకాదు. మన దేశంలో కొ
న్ని కొన్ని వర్గాలవారిని తమ పక్షమునకు లాగుకోవడం
కొఱకా తంతేర్పడింది. ఆపని నది సాధించింది కూడాను.
“ ఎవరికి మనం స్వతంత్రం కోరుతున్నాది ? ” అని నేనడగిన
ప్రశ్నకు ఆసభ చక్కని సమాధానం యిచ్చింది. యిక్కడ
ఆస్తి పాస్తులు సంపాదించుకొని, పెట్టుబళ్ళు పెట్టిన బ్రిటిషు
వారి క్షేమమును సర్వదా సురక్షితం చేసి, ఆసభ కట్టుదిట్టము
లు చేసింది. విరలుభాయిపటేలుగారు సెలవిచ్చినట్లు, అదివై
స్సాయికి స్వరాజ్యమిచ్చింది, బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారులకు, బ్రి
టిషు ఉద్యోగులకు రక్షణ లేర్పరచి, ప్రస్తుతం కంటే కూడా
ఎక్కువ సౌకర్యము లేర్పరిచింది. పరస్పైన్యాక్రమణమిక్కడ
సార్వకాలికముగా పాదుకొల్పే శ్రయత్నం చేసింది.

ఎక్కడికిప్రయాణము?

స్వదేశసంస్థానాధిపతులకు, జమిందార్లకు అభయమిచ్చి, వారిక్షేమం కాపాడే యేర్పాట్లు చేసింది. మన ప్రజాసామాన్య మనుభవిస్తూన్న పరపీడనం శాశ్వతంగా ఉండే ఏర్పాట్లన్నీ చేసింది. ఈ విధంగా లాభదాయకములైన యేర్పాట్లు చేసుకొన్న తర్వాత నాసభాసభ్యులేమన్నారంటే రాష్ట్రములకు స్వతంత్ర్యమంటే మాటలతో ఉండనుకొన్నారా ఏమిటి ! ఒక్కొక్క రాష్ట్రానికీ కోట్లకొలదీ ఖర్చు అధికమవుతుందిసుమా ! అన్నారు. కాబట్టి మనప్రజపై మళ్లా కొత్తగా యింకా బరువు వేస్తారని తేలింది. ఆత్మరక్షణకు కాండు తేబిలు సభారంగము నలంకరించిన వేత్తలంతాచేసిన పరిష్కారమిదీ. ఇచట ముప్పదికోట్ల దీనమానవులు వారికి స్పృహకు రాలేదు పాపం !

మోయలేనిబరు మోస్తూ కుంగిపోతూన్న ప్రజల ఆ కలి మంటలచే పుట్టిన ఆందోళనము, ఆబరువు లెక్కువ చేయడంచేత నెన్నడైనా తగ్గుతుందా ! కాండు తేబిలు పరిష్కారం వల్ల యీతగువు అంతరించడానికి బదులు, ఇంకా తీవ్రంగా కొనసాగించ వలసి వుంటుంది అని పిల్లవాడికి కూడా స్పష్టమవుతూ వున్నదే ! ఈవిషయం తెలుసు కోవడానికి బుద్ధి మత్తకొని తెచ్చుకోవ్వాలా ! నాయకులు, సర్దారులు వ

భారత దేశమా!

స్తారు. పోతారు. వారికి చాలివచ్చి దిగబడవచ్చు. రాజీలు చేసుకోవచ్చు. ద్రోహం చేయవచ్చు. అంతమాత్రం చేత పోరాటమాగదు. పరపీడ సహించలేకుండా ఉన్న ప్రజలేదా నిని కొనసాగిస్తారు. యుధాతురత్వమే వారిని పోరాటమున కు తర్ఫీదు చేస్తుంది. వాళ్ళకు స్వరాజ్యమంటే పరపీడ పోవడంగాని, కాగితాల మీది ముసాయిదాలుచూచి, ఎన్నడో, ఏదో వస్తుందని మురియడం కాదు. ఆపరపీడ యిప్పుడే తొలగాలి. ఆస్యతంత్రం యీక్షణమందే ప్రత్యక్షం కావాలి. గొత్రమాంసం తినేవారికి రుచిగానే యుంటుంది. కాని గొత్రకేమి రుచి? “ ఓహో! నీమాంసమెంత దివ్యంగా ఉంది? ” అనికాని, నీ మాంసానికీ, మసాలకూ చక్కని పొత్తు సుమా అనికాని, “ నాకు ఆహారమైన నీ త్యాగమహిమ నెంతని మెచ్చుకోను ” అనిగాని అంటే గొత్ర సంతోషిస్తుందా! పాముకు చలగాటము? కప్పకు ప్రాణసంకటమూను.

రాజకీయమోక్షం—ఆర్థిక విముక్తి

కాబట్టి మన ప్రజలకు పరపీడ తొలగడమే మనకు స్వరాజ్యం. బ్రిటిషుసంబంధం, తనగా సామ్రాజ్యవాదుల

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

పట్టువదలడమే రాజకీయంగా మనకు మోక్షం. కొందఱు కొందఱకు ఉండే ప్రత్యేకసౌకర్యములు తొలగి, సంపదనా కట్టుకొన్నవారినుండి తొలగి యీవలకు రావడమే సాంఘికంగానూ, ఆర్థికంగానూ, ముక్తి. ప్రపంచం చూవత్తు ఈలక్ష్యం సాధించడానికి ప్రయత్నించుచున్నది. ఇండియా కూడా ఆప్రయత్నమే చేసి తక్కిన దేశములతో పాటు అడుగు వేయాలి.

మనలక్ష్యమేమిటి ? సర్వేజనాః సుఖినోభవంతు అనిచూ, మాకాయుష్యం, మాకారోగ్యం అనియా ! ఈ ప్రశ్నకు మనమొక్కొక్కరం స్పష్టమైన సమాధానం నీళ్ళు నమలకుండా చెప్పి తీరాలి. ఇది మానవకోటి ప్రాణంతో పనిగాని మరొకటి గాదు. ప్రజలు రాజకీయంలోకి దిగిన తర్వాత మన రాయగారాలు, వాదోప వాదాలు, సంధి సన్నాహాలు, రాజీనామా ముసాయిదాలు గవ్వకు కూడా మారవు. వాటికి మన సభ్యులు, మర్యాదలు తెలియవు. మనం నేర్పాము గనుకనా ! కష్టములలో, ఆకలినుంటున్నామో పెరిగానువాళ్ళు. వ్యక్తులయొక్క సంఘములయొక్క నిజస్వభావమును వెల్లడిచేసే మహోద్యమములేవాళ్ళకు రాజనీతిశిక్షణం అలవర్చుతుంది. శాసనోల్లంఘనోద్దమం వల్ల మన

ప్రజకు అవగతమైన విషయములు వాళ్ళు మరచేవి కావు.

మన మనస్సులో, భావమును “ ఇండిపెండెన్సు ” అనేమాట సరిగా వ్యక్తం చేయకపోయినా మరియొకమాట లేనికారణంచేత దానినే వాడవలసి వస్తున్నది. వర్తమాన కాలంలో దేశములకు పరస్పర సంబంధం, కష్ట సుఖములలో సమభాగిత్వం అధికమవుతున్న స్థితిలో, మనం ఇండిపెండెన్సు అంటూ విడిగా మడిగట్టుకు కూర్చునేటవలటి యేకతా నత్వం సాధ్యం కాదు. నానాదేశములతో కలసి మెలసి ఉండ వలసిందే. ఇండిపెండెన్సు అంటే బ్రిటిషు సామ్రాజ్య నీతివాగురునుండి మోక్షమే కాని, ఏకాకిత్వం కాదు. బ్రిటిషు జాతితో మన కేమీ తగాదా లేదు. కాని బ్రిటిషు సామ్రాజ్య నీతికి, భారత స్వాతంత్ర్యమునకు విపత్తారయేకాని మిత్రతార యెన్నటికి కుదరదు. బ్రిటిషువారు తమ సామ్రాజ్యనీతి నెప్పుడు వదలుకుంటే, అప్పుడే మనకూ, వారికీ భాయి భాయికాని, అంతవరకు కుదరదు.

బ్రిటన్ లోలిబరలు, లేబరు పార్టీలవారు మనకొక నీతి ఉపదేశిస్తారు. “ మీరు ఇండిపెండెన్సు అంటూ సంకుచితాభిప్రాయం పెట్టుకోక, మానాసామ్రాజ్యంలో స్వాభాగ

ఎక్కడికి ప్రయాణము ?

ములుగా చేరండి ” అంటారు. [ఆ సామాజ్యమునకే ఇప్పుడు బ్రిటిషు కుటుంబమని (*Common-wealth*) కొంచెం మృదువైన పేరు పెట్టారు లెండి] ఈ తీపి మాటలతో మనల నాసామాజ్యమున బంధించి యుంచాలని వారి తలంపు. మనన బుద్ధిశాలురైన వారు కూడా ఆ వాఙ్మధుర్యమునకు లొంగిపోయి, “ యిదేమిటరా ! మీరిండిపెండెన్న అంటారు. అంతరాతీయ సహకారం ఎంత బాగుంటుంది ! ” [అనగా బ్రిటిషు సామాజ్యమే] అంటూ. సవిచారంగా మనల మందలిస్తూ “ అంగీకరించండి, డొమినియనుస్టేటస్సు ” అని సలహా యిస్తారు. మొదలు వీరికి డొమినియను స్టేటస్సు ఎవ్వరివ్వ పోతున్నారో పాపం !

స్వలాభమును నీతిపాఠములతో గుచ్చి యెత్తేశక్తి బ్రిటిషువారి సొత్తని చెప్పవచ్చు. ఆ శ్రీరంగనీతులు మన వాళ్లు నమ్ముతారు. ఇక సత్యం ప్రత్యక్షమైనా నమ్మరు నానాజాతుల మధ్య సహకారం కుదర్చడానికి జాతి సమితి చేసే ప్రయత్నములు భగ్నం కావడానికి కారణం బ్రిటిషు రాజనీతియే అని, అమెరికా ఛీమూరపులలో అందరు ఎరుగుదురు. మనవాళ్ళు మాత్రం ఆమాట నమ్మరు. ప్రపంచ వ్య

భారత దేశమా !

వ హారములను మనవారు ఇంగ్లీషువారి సులూచనములను
నుంచి చూస్తారు. అందువల్ల వారికి సత్యం బోధపడదు. ఒక
ఆయుధవిస్త్రన విషయమేమిటి ? ఒక విమానములు వర్షించే
బాంబులమాట ఏమిటి ? మంచూరియా విషయమేమిటి ?
వీటినంగతి వదలండి పోనీ. కెల్లాగు, బ్రయండు రాజీవల్ల ప్ర
పంచకంఠా యుద్ధంలేకుండా పోతుందనుకుంటే, బిటరు తన
సామ్రాజ్య రక్షణమునకు కొన్ని మినహాయింపులు కోరడం
చేతనేకదా ఆరాజీ బుట్టదాఖలయింది. ఇన్ని మాటలెందు
కు ? బిటిషు సామ్రాజ్యమునకు, అంతర్జాతీయ సహకార
మునకు షష్టాకమని చెప్పితే చాలును.

ఒక్కటే మార్గం

కాబట్టి, మనకూ, యావత్ప్రపంచమునకు ఒక్కటే
మార్గం కనిపిస్తోంది. రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా, సాంఘికం
గా కూడా ప్రస్తుత అధికారములు పోయి, ఆస్తానే నూతన
ప్రతిష్ట జరగాలి. ఆనాటికానాడు నిర్జీవమై పోతున్న మనజా
తిని రక్షించుకోవాలంటే ఇంకో దారిలేదు. ప్రపంచకమంత
టా విప్లవభంజనుడు వీస్తూఉంటే, మృనమేమో ప్రస్తుతాల

ఎక్కడికిప్రయాణము?

యమునకు చెక్కి ముక్తా కట్టి, మరమ్మతు చేసుకొని, సం
స్కరించి, పూర్వప్రతిష్ఠ చెడకుండా నిలుపుకోవాలని తలచ
డం వెఱ్ఱితనం. ఈతరుణం జారవిడిస్తే మళ్ళారాదుమనకోసం.
మసోలినీ చెప్పినట్లు “ యావత్ప్రపంచం మహా విప్లవంలా
ఉండి. నిమిత్తములన్నీ మహాశక్తులవలె మనల ప్రేరణ చే
స్తూ, ఆవైపుకు లాగుకొని పోతున్నవి. ” విశ్వరథము కదల
సాగిస్తున్నది ఎంతటివారైనా దాని గమనము నడ్డలేరు. కా
కపోతే ఇక్కడా అక్కడా కొంచెం రాచబాటనుంచి తప్పింప
గలరేమా! అంతేకాని, అసలు మహాప్రవాహము నరిక
టడమెవరి వశం! నిశ్చల శాంతికి సాధనము నిమిత్తములే
కావాలి కాని, మనుష్యులు మాత్రం కాజాలరు.

కాబట్టి, “ భారతదేశమా! ఎక్కడికి ప్రయాణం ?
అంటే, కలిమిలేములు; నిమ్నోన్నతములు, అన్యోన్య పీడ
నములేని స్వతంత్రజాతి సమ్మేళనమున భాగస్వామినియై,
సమస్తమానవ కళ్యాణము, విశ్వశ్రేయము లభించే దివ్య
ధామమున కే ” సనిసమాధానం. అదేనిశ్చయం.

ఇది కేవలం ఆకాశసాధమని కొండలనవచ్చును.
నేడో, రేపో, యిది సాధ్యమయ్యేదేకాని, మిథ్యా మనోర

భారత దేశమా! ఎక్కడికిప్రయాణము?

ధం కాదు. అది మనకు అలభ్యంగా తోచవచ్చు. కాని
చూడనేర్చిన వారికది దాదాపుల సాక్షాత్కారమగుచునే
యున్నది. ఆలక్ష్యం సాధించుట కాలస్యమైన నగుగాక !
మనము చూపుచెదరకుండా, దారి తప్పకుండా తిన్నగా, తి
న్నగా నడచెదము గాక. అట్టి మహార్థమును సాధించుటకు
చేసే యత్నముననే యున్నది యదార్థమైన ఆనందము,
సౌఖ్యము, విజయముకూడా “బెర్నార్డుషా” చెప్పినట్లు
“ఉత్కృష్టమని నీవు, నమ్మిన కార్యమునకు, విని
యుక్తుడవగుటకంటె, ఈబొంది పడిపోక పూర్వం ఆసాధన
లో అరిగిపోయి, జీర్నించి, శల్యమగుటకంటె, సోదరపరాయ
మై, జరామయ వికారయుక్తమై, సంతత కేశములతో, లో
కము తనకు సుఖము సంపాదించి యిడలేదను పరిదేవనల
కృశించు మొండికట్టెవు కాక, స్వయంశక్తిమయుడ వగుట
కంటె, ఆనందము వేరకలదా ! ”

సంపూర్ణము.

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము,
388 లాల్.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA127B194
పుస్తకం పేరు	స్వాతంత్ర్యమెవరికొరకు
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	34
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినవది	AKSHAYA
పేజీలు విడదీసినవది	THASIN
స్కాన్ చేసినవది	THASIN
పరీక్ష చేసినవది	THASIN
పేజీలు సరిచూసినవది	
బైండింగు చేసినవది	
ప్యాకింగు చేసినవది	
పరిస్థితి	good